

— О, блудни, пияни патриции, пак ли
жадувахте кърви и смърт?
И тази ли вече разискрени факли
за диви вжзорзи горят?

Безумци! Стоманен е всеки мой мускул,
и меча ми в кръв е кален,
че тая арена не съм я напускал
от никого в бой победен.

Пронизвах аз братя. Все нови и нови!
О, жертви, без име, без брой!
Но таз вечер вие бждете готови,
аз вас призовавам на бой..."

Сред ужас нечакан, сред паника бурна,
патриции хукнаха вмиг,
а вдигна той меча, и вихром се втурна
тжлпа гладиаторска с вик.

Смутената стража изпречи се с кресък
пред буйната робска вжлна;
и мигои обагри се жжлтия песък
сжс кжржави тжмни петна.

Но втурнал се пжрви, той пжрви вжзпре се,
простре се с пронизана гржд;
през трупа му с рев се тжлпата понесе,
пробила си шеметно пжт.

